

det ligefrem skulde indføres i Loven, at der skulde medvirke Meddomsmænd i disse Sager; men da det ikke synes at kunne lade sig gøre, har man indskrænket sig til her at foreslaa, at Dommeren *kan* tilkalde sagkyndig Assistance. Der er vist allerede nu enkelte Dommere, der have gjort det. Jeg ved i alt Fald, at der er en enkelt, der har forespurgt en eller anden Mand i Jurisdiktionen om hans Mening i denne eller hin Sag, som han ikke selv har været saa klar over, som ønskeligt kunde være. Det har Dommeren imidlertid ingen Pligt til; det sker af lutter Velvillie, og det vil ogsaa blive Tilfældet, selv om dette Forslag vedtages. Men saa har Loven dog givet Anvisning paa, og Rigsdagen været opmærksom paa ved Lovens Vedtagelse, at noget saadant kunde være ønskeligt. Derfor anbefaler jeg ogsaa dette Forslag, som er stillet af hele Udvalget, til det høje Tings Velvillie.

Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til denne korte Omtale af de mange Ændringsforslag, der ere stillede ved denne Sags 2den Behandling, men jeg forbeholder mig ved Sagens senere Behandling at gøre en eller anden Bemærkning til de Udtalelser, der kunne fremkomme i Anledning af, hvad jeg her har udtalt, eller overfor dem, der agte at motivere forskellige af de stillede Mindretalsforslag.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med Dagsorden:

1) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

93de Møde.

Onsdag den 6. Marts, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

Christian Rasmussen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved denne Sags 1ste Behandling her i Tinget Haabet om, at det nu maatte lykkes at faa en Fiskerilov gennemført. Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser i den Henseende, idet ogsaa jeg kunde ønske, at vi en Gang kunde blive færdige med denne Sag, men jeg vil dog føje til, at jeg ikke ønsker denne Fiskerilov gennemført, ligegyldig hvordan den ser ud. For mig staaer det saaledes, at man hellere maa undvære en Ændring i de gældende Fiskeribestemmelser end faa en ny Ordning, der maaske for Fiskerne endog er værre end den Lovgivning, vi have i dette Øjeblik. Da jeg altsaa mener, at den gældende Lov er saa forældet og upraktisk, at man nødvendig maa se at komme til andre Bestemmelser, kan jeg dele den højtærede Ministers Ønske om at faa en ny Lov, saa meget mere, som den gamle viser sig ikke at være svarende til Hensigten paa overordentlig mange Punkter. Jeg er ogsaa ganske enig med den højtærede Minister i, at saaledes som Loven er sendt os fra Landstinget, kan man ikke vedtage den. Den bør ændres og det paa ret væsentlige Punkter. Den er efter min Mening end ikke tilfredsstillende med de Ændringer, som ere stillede af Flertallet. Jeg har den Opfattelse, at selv om den vedtages med de af Flertallet foreslaaede Ændringer, vil den, kan jeg sige, paa Kardinalpunktet, Aalegaardsparagraffen, være aldeles utilfredsstillende for Fiskerne.

Ganske vist ved jeg, at Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse siger, at den har undersøgt Forholdet, og at 91 af Landets 94